Геть ненависну сорочку!
Шовк – тут грубе полотнище.
До грудей хай ближче груди
І до серця – серця ближче!

Геть нахабне світло лямпи,
І навіщо ніччю світла;
Тілом тіло ми почуєм,
Як в серцях любов розквітла.

Геть невмисну соромливість
І краси штучне вкривання, —
Скільки днів у нас для праці,
Скільки ночей для кохання!